

РЕШЕНИЕ

№ 5537

гр. София, 01.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 29.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **9371** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.46а, ал.6 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Делото е образувано по жалба на А. Х., гражданин на А., [дата на раждане] , непридружен непълнолетен, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, ППЗБМ на БХК, чрез адв. П. Ж., срещу Заповед № УРИ 5392 ПАМ - 1744 от 31.08.2021 г. на началника на отдел „Миграция“ при СДВР, с която на основание чл.44, ал.13 ЗЧРБ е настанен краткосрочно в обособено за тази цел звено на СДВНЧ към Дирекция „Миграция“ – МВР за срок от 30 календарни дни.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед поради неправилно приложение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения. Жалбоподателят, чрез адв. П. Ж., поддържа, че е непридружен непълнолене, поради което при издаване на акта не са спазени императивните изисквания на чл.44, ал.9 ЗЧРБ, вр. чл.63к и сл. от ППЗЧРБ, чл.7а ЗЧРБ и чл.15, ал.8 от Закона за закрила на детето (ЗЗДт). Претендира се отмяна на заповедта.

Ответникът началник на отдел „Миграция“ при СДВР оспорва жалбата в писмена защита от 29.09.2021 г. Поддържа, че установеното непълнолетно лице е настанено на основание чл.44, ал.13 ЗЧРБ заедно с неговия придружител пълнолетно лице Т. Х., [дата на раждане] Претендира за отхвърляне на оспорването.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Установява се от докладна записка рег. № УРИ 5292р-2135 от 31.08.2021 г. на Г. Г. – полицейски инспектор при отдел „Миграция“ – СДВР, че по получен сигнал от дежурен служител на ООДЦ-СДВР, на 31.08.2021 г., около 9:20 часа, на разклона на [населено място] и автомагистрала „Т.“ били установени 38 чужди граждани без документи за самоличност, които се представили за граждани на А.. За тях не били установени регистрирани преминавания през ГКПП на Република България, адресни регистрации, наложени ПАМ или данни за подадени молби в ДАБ – МС за предоставяне на закрила. При проведена беседа на разбираем език чужденците обяснили, че са преминали незаконно българо-турската граница, като целта им е да достигнат Германия.

Издадена е оспорената Заповед № УРИ 5392 ПАМ - 1744 от 31.08.2021 г. на началника на отдел „Миграция“ при СДВР, с която на основание чл.44, ал.13 ЗЧРБ А. Х., придружен от Т. хан, е настанен краткосрочно в обособено за тази цел звено на СДВНЧ към Дирекция „Миграция“ – МВР за срок от 30 календарни дни.

При така установените факти съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Липсват данни за връчване на акта на А. Х. на разбираем за него език, поради което оспорването следва да се приеме за процесуално допустимо – като подадено от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт по чл.46а, ал.6 ЗЧРБ, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е основателна по следните съображения:

При служебната проверка по чл.168, ал.1, вр.146 АПК, съдът констатира, че заповедта е издадена от компетентен административен орган по чл.44, ал.1 и ал.13 ЗЧРБ – началник на отдел „Миграция“ - СДВР, на когото надлежно са делегирани правомощия със Заповед № ДЗз-9426 от 06.12.2018 г. на директора на СДВР, съобразно законовата възможност по чл.44, ал.1 ЗЧРБ (л.10). Актът е издаден при условията на заместване въз основа на заповед № 513з-7182 от 17.08.2021 г. на директора на СДВР, но е незаконосъобразен поради неправилно приложение на закона, допуснати съществени процесуални нарушения в несъответствие със законовата цел.

Административният орган формално е приложил основанието по чл.44, ал.13 ЗЧРБ при установяването на чужденци без документи за самоличност, но не е съобразил, че по отношение на непридружените непълнолетни мярката е неприложима съгласно чл.44, ал.9 ЗЧРБ. Жалбоподателят А. Х., [дата на раждане] , отговаря на определението по пар.2, т.1 от ДР на ППЗЧРБ непридружен непълнолетен чужденец, тъй като се намира на територията на страната ни без свой родител или от друго пълнолетно лице, което отговаря за него по силата на българския закон или обичай. Установеният негов пълнолетен братовчед Т. Х. не е лице, отговорно по силата на закон по смисъла на пар.2, т.2 от ДР на ППЗЧРБ, тъй като липсват данни да е настойник или попечител на А. Х., назначен с акт на компетентен по правото на съответната държава орган на власт, нито отговаря за него по силата на обичая съгласно пар.2, т.3 от ДР на ППЗЧРБ, тъй като е роднина по сребрена линия от четвърта степен. Ето защо, Т. Х. не може да бъде „придружител“ на А. Х. по смисъла на чл.44, ал.13 ЗЧРБ, както неоснователно поддържа ответникът в писмената си защита.

При установяване на непридружен непълнолетен чужденец полицейските органи са длъжник да уведомят дирекция "Социално подпомагане" по местопребиваването на

детето, като изпратят уведомително писмо по образец съгласно приложение № 6б и да предадат детето незабавно на служител от отдел "Закрила на детето" или на директора на дирекцията за приемане на мярка за настаняване извън семейството по реда на Закона за закрила на детето. Като не е съобразил задължението по чл.63к, ал.1 ППЗЧРБ и забраната по чл.44, ал.9 ЗЧРБ административният орган е наложил ПАМ при неправилно приложение на закона.

На следващо място, оспорената ПАМ е наложена при съществени процесуални нарушения на нормите, гарантиращи правото на защита на непридружените непълнолетни чужденци – чл.7а ЗЧРБ и чл.15, ал.6-8 от Закона за закрила на детето, които изискват детето да се представлява дирекция "Социално подпомагане" по местопребиваването му, която съответно да бъде уведомена за изразяване на становище.

В заключение следва да се посочи, че при налагане на процесната ПАМ органът не е извършил индивидуална преценка на случая на детето А. Х., с което не е приложил правилно принципите за пропорционалност и съразмерност при налагане на утежняващата мярка – самостоятелно отменително основание по чл.146, т.5 АПК.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК оспорената заповед следва да бъде отменена.

Така мотивиран, Административен съд София град, ---I-во отделение, 69-ти състав,
РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Х., гражданин на А., [дата на раждане] , непридружен непълнолетен, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, ППЗБМ на БХК, чрез адв. П. Ж., Заповед № УРИ 5392 ПАМ - 1744 от 31.08.2021 г. на началника на отдел „Миграция“ при СДВР, с която на основание чл.44, ал.13 ЗЧРБ е настанен краткосрочно в обособено за тази цел звено на СДВНЧ към Дирекция „Миграция“ – МВР за срок от 30 календарни дни.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: